

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoP/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316209371
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2316209371.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Evy Behranovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. U., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov - matka: E. U., narodená XX.XX.XXXX, bytom X., F. XXXX/XX, a otec: H. U., narodený XX.XX.XXXX, bytom T. X. XXX, v konaní zastúpený JUDr. Dagmar Hornákovou, advokátkou so sídlom Sereď, A. Hlinku 3058/17, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky maloletého proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 12P/221/2016-12 z 6. júna 2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že **n a r i a d ť u j e** neodkladné opatrenie, ktorým sa až do právoplatného skončenia konania vo veci samej dočasne upravuje styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým v prítomnosti matky každú párnú nedeľu v kalendárom roku v čase od 13,30 hod. do 16,30 hod. a každú nepárnu stredu v kalendárnom roku v čase od 16,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v bydlisku matky a po skončení styku ho na rovnakom mieste matke vráti. Matka je povinná dieťa na styk pripraviť, otcovi odovzdať, v stanovenom čase mu styk umožniť a po skončení styku dieťa od neho prevziať.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa až do právoplatného skončenia konania vo veci samej dočasne upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stýkať sa s dieťaťom každú párnú nedeľu v kalendárnom mesiaci v čase od 13,30 hod. do 16,30 hod. a každú nepárnu sobotu v kalendárnom mesiaci v čase od 16,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v bydlisku matky a po ukončení styku ho vráti matke taktiež v bydlisku matky a matka je povinná dieťa na styk pripraviť a otcovi styk v stanovenom čase umožniť. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že aktuálne sa styk uskutočňuje iba v prítomnosti matky, ktorá to odôvodňuje tým, že nie je vhodné, aby sa styk uskutočňoval bez jej prítomnosti, s čím otec nesúhlasí. Súd prvej inštancie uzavrel, že maloletý má dva roky, rodičia sú aktuálne v rozvodovom konaní, maloletý žije s matkou, ktorá sa o dieťa osobne stará a v samostatnom konaní sa domáha určenia výživného po 210,- eur mesačne, keď vyživovacia povinnosť otca bola určená neodkladným opatrením po 80,- eur mesačne. Súd prvej inštancie uzavrel, že vek maloletého a citová viazanosť dieťaťa na matku nemôže byť dôvodom na to, aby sa otec nemohol s dieťaťom stýkať bez nej. Styk rodiča s dieťaťom, ktorý s ním nežije v spoločnej domácnosti je práve tou formou, ktorú treba podporovať za účelom rozvíjania príbuzenských vzťahov. Tento styk je v záujme dieťaťa, ak tomu nebránia závažné okolnosti, akými sú napríklad násilné sklony či psychické problémy oprávneného rodiča, ktoré by mohli ohroziť zdravie či dokonca život dieťaťa. Neumožnenie druhému rodičovi plnohodnotne sa stretávať s maloletým dieťaťom a s poukazom na vek dieťaťa či s viazanosťou na toho rodiča, v starostlivosti ktorého sa dieťa nachádza, je neprípustné. Rodič, ktorý má dieťa vo svojej starostlivosti si nemôže nárokovat' na to, že bude brániť druhému rodičovi v pravidelnom a plnohodnotnom kontakte so svojim maloletým dieťaťom, resp. že mu bude určovať neprímerané podmienky, za ktorých sa môže s dieťaťom stýkať. Skutočnosť, že dieťa je

na matku citovo viazané, je celkom prirodzená, najmä ak ho má táto vo svojej osobnej starostlivosti, čo však nie je dôvod na to, aby sa maloletý nemohol stýkať so svojim otcom bez jej prítomnosti. Ani ďalšie dva argumenty matky, a to výbušná povaha otca a jeho neschopnosť postarať sa o dieťa nie sú dôvodom na to, aby pri styku musela byť prítomná aj matka. Výbušná povaha totiž sama osebe nie je prekážkou starostlivosti o dieťa a to, že otec nie je schopný o dieťa sa riadne postarať, súd nemá nijako osvedčené. Ostatne matka toto ani nemôže vedieť, keďže mu doposiaľ nedala príležitosť byť s dieťaťom osamote a teda ani možnosť túto svoju schopnosť preukázať. Otcom navrhovaný styk a to tri hodiny týždenne, počas ktorých by sa otec mohol stretávať s dieťaťom v neprítomnosti matky sa súdu prvej inštancie javil byť primeraný tak s ohľadom na záujem dieťaťa, ako aj s ohľadom na záujem otca a preto súd jeho návrhu vyhovel. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 74 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, 5, 6, 8, § 76 ods. 1 OSP.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že otcovi sa umožní stýkať sa s maloletým vždy v prítomnosti matky a v bydlisku matky a dieťaťa každú nepárnu nedeľu v kalendárnom mesiaci v čase od 13,30 hod. do 16,30 hod. a každú nepárnu stredu v kalendárnom roku v čase od 16,00 hod. do 18,00 hod., pričom matka je povinná dieťa na styk pripraviť a otcovi styk v stanovenom čase umožniť. Nesúhlasila s argumentáciou súdu prvej inštancie, že by navrhovaná úprava bola v najlepšom záujme dieťaťa. Poukázala na to, že dieťa je stále dojčené a pri realizácii styku, aký bol realizovaný doposiaľ, t.j. v jej prítomnosti ako matky prevažne v bydlisku matky a maloletého dieťaťa či na prechádzkach v meste bol styk realizovaný v najlepšom záujme dieťaťa. Takto styk otca s maloletým fungoval od niekoľko mesiacov po narodení syna, teda viac ako rok. Nevie, prečo by sa takto zaužívaný spôsob styku mal meniť. Pre maloleté dieťa je najlepšie, ak je v jemu známom prostredí a s jemu blízkymi ľuďmi a môže rozvíjať svoj vzťah s oboma rodičmi. Poukázala na to, že úprava styku otca s maloletým každú nepárnu sobotu a každú párnú nedeľu je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, pretože matka má povinnosť dieťa pripraviť otcovi každý víkend v mesiaci.

3. Otec nie je schopný sám sa postarať o maloleté dieťa bez ohrozenia života a zdravia. Maloletý vyžaduje špecifickú starostlivosť, ktorá nespočíva len v dojčení, ale aj v špecifickom jedálničku a najmä neustálej pozornosti a ostražitosti. Argumentovala, že otec by mal osvedčiť spôsobilosť o dieťa sa riadne postarať, keď odmieta fakt, že dieťa sa narodilo po rizikovej gravidite s podváhou. Otec na dieťa nedáva pozor, nechá dieťa hrať sa na ihrisku a on sa zarozpráva či zapozera a o syna sa nestará. Jeho neschopnosť byť ostražitým rodičom vyplýva i z jeho výchovy dvoch dcér, keď otec je príliš tolerantný napr. k alkoholu u detí a svojej staršej dcére a jej kamarátkam sám zabezpečoval alkohol na oslavy, hoci sa len približovala k veku dospelosti. Odmieta, aby dvojročný dojčený syn ochutnával pivo a iný alkohol. I z facebookového profilu dcéry otca z prvého manželstva otca vyplývajú vážne problémy.

4. Poukázala na dlhodobé (pretrvávajúce a neliečené) psychické problémy otca, otec totiž trpí depresiami, nekontrolovateľne požíva alkohol a má samovražedné sklony. Predložila o tom lekársku správu a predpokladá, že týchto je v jeho zdravotnej dokumentácii viac. Preto nepovažuje za vhodné, aby bol otec s maloletým osamote, ale je potrebné preveriť psychickú spôsobilosť otca samostatne zvládnuť starostlivosť o dvojročné dieťa. Sú tu totiž okolnosti, ktoré vnášajú zásadné pochybnosti do toho, či je schopný a spôsobilý samostatne sa o dvojročné dieťa postarať bez ohrozenia jeho života a zdravia.

5. Napokon poukázala na súčasný zdravotný stav otca, ktorý je po operácii chrbtice a tým mu jeho zdravotný stav neumožňuje starať sa o dieťa útleho veku. Tento je po operácii chrbtice (30.5.2016) a čaká ho ďalšia operácia chrbtice (vraj aj operácia oboch rúk). Sám tvrdí, že nie je schopný riadne sa pohybovať, behať a dvíhať ťažšie predmety. Týmto je vylúčené bez ohrozenia jeho zdravia ako i zdravia maloletého, aby mal takéto dieťa sám v starostlivosti. Dieťa treba zdvíhať (za účelom prebaľovania, naloženia do auta, vyloženia na kĺzačku, hojdačku a podobne), je nutné sa k nemu zohýbať, za ním pobehnúť, keď nepočúva na slovné pokyny a podobne. Otec tvrdí, že takto pohybovo obmedzený môže byť až pol roka a dlhšie a na tento čas by nemalo byť dieťa ponechané samé na otca, keďže tento nie je schopný vzhľadom na svoj zdravotný stav po operácii chrbtice sám sa o neho postarať. Nemá záujem zasahovať či obmedzovať styk otca s dieťaťom okrem toho, ak je to nevyhnutné za účelom pomoci dieťaťu. I teraz umožňuje plnohodnotný kontakt otca so synom a rozvoj ich vzájomného vzťahu, pričom koriguje len správanie, ktoré ohrozuje výchovu maloletého. Preto navrhla, aby bolo jej odvolaniu vyhovené.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 zák. č. 99/1963 Z.z. Občianskeho súdneho poriadku - OSP, účinného do 30.6.2016 aj § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 OSP, § 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods.1 OSP, § 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 OSP, § 365 ods. 1 písm. f) CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s povinnosťou prihliadnutia na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu je možné priznať čiastočný úspech. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

7. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12P/221/2016 je návrh otca o úpravu styku s jeho maloletým dieťaťom U. U., narodeným XX.XX.XXXX a to vydaním neodkladného opatrenia o úprave styku.

9. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že rodičia maloletého sú manželia, avšak dlhodobo nežijú spolu a prebieha konanie o rozvod ich manželstva. Maloletý U., narodený XX.XX.XXXX sa nachádza od narodenia vo výlučnej starostlivosti matky. Zanedlho po narodení dieťaťa otec začal prejavovať záujem o styk s ním, čo mu matka umožňuje. Styk sa uskutočňuje v domácnosti matky, občas idú rodičia s dieťaťom na prechádzku či na detské ihrisko.

10. Podľa § 74 ods. 1 OSP pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

11. Podľa § 75 ods. 6 OSP súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vyluču účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

12. Podľa § 76 ods. 1 OSP predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby a) platil výživné v nevyhnutnej miere; a z demonštratívneho výpočtu možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť vyplýva aj jeho oprávnenie zveriť dieťa do starostlivosti jedného z rodičov.

13. Od 1.7.2016 je v zmysle § 470 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 potrebné aplikovať Civilný sporový poriadok, ktorý sa vzťahuje aj na toto konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a Civilný mimosporový poriadok, ktorý je v zmysle § 395 ods. 1 a 2 CMP tiež potrebné aplikovať vo veci starostlivosti súdu o maloletých (§ 1 ods. 2 CMP). Konanie bolo začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, ktoré už inštitút predbežného opatrenia neobsahujú a predbežné opatrenie je v nich nahradené tzv. neodkladným opatrením a zabezpečovacím opatrením. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti týchto zákonov (t.j. pred 1.7.2016) zostávajú pritom zachované.

14. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

15. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Podľa ods. 2 ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

18. Podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

19. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24, § 25, § 26 sa použijú primerane.

20. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

21. Podľa § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

22. Podľa § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do starostlivosti uplatňuje svoju úlohu vo výchove dieťaťa prostredníctvom styku s dieťaťom.

23. Z citovaného plynie, že aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi, ktorý vzťah sa realizuje aj prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Rodič má právo sa s dieťaťom stykať, nie je to však jeho povinnosť.

24. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

25. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

26. V danom prípade odvolací súd vychádzal zo skutkových okolností tak, ako ich z vykonaného dokazovania zistil súd prvej inštancie a zhrnul v preskúmanom uznesení, ako sú popísané vyššie. K zmene skutkových okolností do rozhodnutia odvolacieho súdu neprišlo, naviac v zmysle citovaného ustanovenia pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

27. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

28. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby k rodičom, príbuzným, prostrediu a neopomenuteľnými kritériami, podľa ktorých sa súd pri úprave styku ďalej spravuje, sú vývinové potreby dieťaťa, najmä vek, zdravotné, záujmové potreby dieťaťa, denný režim, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, stabilita výchovného prostredia a pod.

29. Podstatou problému v predmetnom konaní je zistenie, či je otec spôsobilý sám sa postarať o dieťa, či je vhodné navrhovaným neodkladným opatrením umožniť otcovi styk tak, aby sa ho nezúčastnila matka, alebo či má či nemá byť pri realizácii predmetného styku prítomná matka maloletého, ktorá v odvolaní namietala aj úpravu styku vždy počas víkendov a navrhuje zmenu dvakrát počas víkendu a dvakrát počas pracovného týždňa.

30. Kritériá, ktoré zohľadňoval súd prvej inštancie pri určení frekvencie styku otca s maloletým sú primerané a s nimi súhlasila aj matka, odvolací súd teda nemal dôvod do takto určenej úpravy styku v každom týždni v roku zasahovať. Čo sa týka rozsahu styku, aj tento je i podľa názoru odvolacieho súdu primeraný a nebol predmetom odvolania, matka voči nemu žiadne vážne výhrady nevzniesla.

31. Odvolací súd odvolaniu matky čo do úpravy termínov styku vyhovel, pretože ak by sa styk uskutočňoval vždy iba počas víkendu a to či v sobotu či v nedeľu, je to v neprospech maloletého dieťaťa a matky, keďže výhodu víkendov by mal iba otec. Matke tak nezostane žiaden voľný víkend na aktivity s dieťaťom a preto odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti, t.j. styk sa bude uskutočňovať každú párnú nedeľu a každú nepárnu stredu.

32. Matka na to, aby bola prítomná pri styku, uvádzala viaceré argumenty, predovšetkým nespôsobilosť otca o dieťa sa postarať, jeho ľahkomyselný postoj k starostlivosti o dieťa, ale i zdravotný stav otca. Uvedené dôvody odvolací súd v prejednávanom prípade považoval čiastočne za dôvodné, predovšetkým aktuálny zdravotný stav otca po operácii chrbtice, jeho problémy s pohybovým aparátom, keďže absolvoval i očakáva operáciu.

33. V uvedenom prípade je tiež dôležité pripomenúť, že i keď maloletý U. je dieťaťom vo veku dvoch rokov, vo vývinovom období medzi prvým a tretím rokom sa dieťa - batola rozvíja a postupne nadobúda samostatnosť v bežných každodenných činnostiach, začína vnímať okolie i ľudí okolo seba. Okrem matky, ktorá je nepochybne stále najdôležitejším človekom, vníma i svojho otca, keďže je súčasťou jeho života. V rámci takto vyvinutého vzťahu už dieťa dokáže nadviazať bližší vzťah s ďalšími osobami a zotrvať kratšie, či podľa individuálnych daností dieťaťa i dlhšie obdobie bez matky, t.j. v prítomnosti jemu známej fyzickej osoby. Takouto osobou nepochybne je i otec dieťaťa a to i za situácie, že s dieťaťom trvale nežije.

34. V prejednávanom prípade odvolací súd napriek uvedenému dospel k záveru, že je predčasné konštatovanie súdu prvého stupňa, že otcovi maloletého je možné zveriť dieťa na niekoľko hodín bez prítomnosti matky. Je potrebné v prvom rade konštatovať, že takáto situácia vo vzťahu medzi otcom a dieťaťom doposiaľ nenastala a zakladať ju bez vylúčenia účastníkov, bez dokazovania a zváženia všetkých alternatív z toho vyplývajúcich je v rozpore so zmyslom a cieľom neodkladného opatrenia, kde sa upravujú pomery dočasne a v nevyhnutnom rozsahu. Tiež bolo v prejednávanom prípade potrebné zohľadniť potreby maloletého dieťaťa i schopnosti otca tieto individuálne zabezpečiť a v neposlednom rade i to, že všetku starostlivosť doposiaľ dieťaťu poskytovala matka, nie otec, ale najmä to, že otcov

zdravotný stav aktuálne neumožňuje, aby bolo maloleté dieťa odkázané iba na neho a otec tiež sám nepreukázal svoju schopnosť všetky potreby dieťaťa rešpektovať a tieto mu rovnocenne i zabezpečiť.

35. Preto odvolací súd uzatvára, že v prejednávacom prípade je predčasné umožniť otcovi styk s maloletým bez prítomnosti matky prihliadnúc na hore uvedené skutočnosti a zváženie toho, v akom rozsahu a v ktorej vývinovej etape maloletého bude možné otcovi umožniť styk bez matky, čo je potrebné vyriešiť po vykonaní dokazovania vo veci samej (v konaní o rozvod manželstva, kde sa bude o týchto právach a povinnostiach rodičov k maloletému rozhodovať).

36. Pritom takto upravený styk otca s maloletým znamená, že realizácia styku je v plnej dispozícii otca, ktorý sám podľa svojej úvahy zvolí spôsob styku aj mimo bydliska dieťaťa, využije i možnosť styku na prechádzke, ihrisku a podobne. Matka do otcom zvolenej formy styku nemôže nijako zasahovať, keďže pri styku je prítomná len preto, že je oporným bodom pre dieťa do doby, než ju dieťa nebude nevyhnutne potrebovať a než ju plnohodnotne nahradí otec.

37. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

38. Preto odvolací súd rozhodol podľa § 388 CSP spôsobom uvedeným vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať dovolanie (§ 421 ods. 2 CSP).